

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

**Ar kada susimąstei? Kas tave
sukūrė? Ir kodėl? Ir kas bus po
mirties?**

Ar kada susimąstei? Kas tave sukūrė? Ir kodėl? Ir kas bus po mirties?

Mokslinis komitetas prie Islamo turinio paslaugų teikimo įvairiomis kalbomis asociacijos.

Ar kada susimąstei? Kas tave sukūrė? Ir kodėl? Ir kas bus po mirties?

Mokslinis komitetas prie Islamo turinio paslaugų teikimo įvairiomis kalbomis asociacijos.

Kas tave sukūrė, žmogau? Jei pažvelgtum į savo kūną pro mikroskopą, pamatytum neįtikėtino tikslumo ir stebuklų pasaulį. Kiekviena tavo kūno ląstelė savyje talpina genetinę informaciją, kurios kodai yra sudėtingi. Ar paklausei savęs, kas parašė šiuos kodus? Ir kas juos patalpino į teisingą vietą?

Kiekvienas didingas statinys ir kiekvienas kuklus namas liudija apie savo kūrėją; ar įmanoma, kad ši plati visata su savo grožiu, tikslumu ir detalių darna atsirado be Kūrėjo?

O, žmogau, jeigu tavo protas nepriima minties, kad meistriškai pagamintas išmanusis telefonas atsirado staiga be dizainerio ar gamintojo, arba kad sudėtingas prietaisų tinklas veikia darniai ir tiksliai be programuotojo ar prižiūrėtojo, tai kaip jis gali priimti teiginį, kad ši didžioji visata su visa joje esančia tvarka, kūryba, tiksliais dėsniais ir ištobulinta sistema atsirado be Kūrėjo?

Kiekviena šios visatos dalelė, nuo mažiausio atomo iki didžiausios galaktikos, liudija jos Kūrėjo

dingumą. Protu neįmanoma suvokti, kad ši tiksli tvarka galėjo atsirasti iš chaoso. Protas atmeta mintį, kad ši visata atsirado iš nieko, arba kad ši nuostabi ir sudėtinga tvarka yra aklo atsitiktinumo rezultatas.

Taip pat, kaip sveikas protas ir tyra prigimtis (fitra) veda žmogų į tikėjimą, kad egzistuoja visatos Kūrėjas, taip jie skatina mus apmąstyti šio Kūrėjo savybes ir mūsų pareigas Jam.

Kūrėjo savybių apmąstymas atveria mums gilų suvokimą apie būtinybę Jam priskirti absoliutų tobulumą ir iškelti Jį aukščiau už bet kokią netobulumą.

Ir tai reiškia, kad Kūrėjas pasižymi visomis grožio ir didybės savybėmis, nes Jis yra visagalis, viską žinantis, išmintingas visame, ką sukūrė ir nulėmė. Šis tobulumas nėra tik galimybė, bet protinė būtinybė, nes bet koks netobulumas Jo savybėse sukeltų sutrikimą kūrinijoje ir jos tvarkyme, o tai prieštarauja tobulumui, kurį liudijame visatoje.

Taip pat, Kūrėjo išaukštinimas virš trūkumų reiškia, kad Jam nieko nereikia iš Jo kūrinių, o visa kūrinija yra priklausoma nuo Jo savo egzistencijoje ir išlikime. Ir Jis, tebūnie išaukštintas, neturi nei partnerio, nei vaiko, nes tai yra netobulumo ir silpnumo apraiškos, o Allahas, Visagalis ir Dingas, yra laisvas nuo viso to.

Taigi, jei Allahas yra Didysis Kūrėjas, pasižymintis tobulumo ir didingumo savybėmis, Tas, kuris sukūrė mus ir visatą iš nieko, visko, kas joje yra, Valdovas, kuris mus aprūpina ir apgaubia savo gailestingumu, ir visų reikalų Valdytojas; argi neturėtume Jam dėkoti ir ieškoti, kaip pelnyti Jo pasitenkinimą, kaip atlikti mums priklausančią pareigą Jam ir stengtis įgyvendinti tikslą, dėl kurio buvome sukurti?

Ar gali būti, kad Visagalis mus sukūrė, bet nepaaiškino, ko Jis iš mūsų nori? Kodėl mes esame čia? Koks mūsų egzistavimo tikslas? Kas bus po mirties?

Pagalvokite kartu su manimi: jei žmogus pastatytų prabangius rūmus, aprūpintų juos naujausiomis technologijomis, o vos tik baigęs statybas, staiga be jokios priežasties juos visiškai nugriautų, ar galėtume tokį žmogų pavadinti išmintingu? Argi ne akivaizdu, kad toks poelgis yra lengvabūdiškas ir nedera protingam žmogui?

Tad jei toks veiksmas nepriimtinas žmogui, kaip galime įsivaizduoti, kad Allahas, Išmintingasis, Viską Išmanantis, sukūręs šią nuostabią visatą su tokiu kūrybiškumu ir tobulumu, vėliau ją sunaikintų be tikslo ar išminties?

Allahas sukūrė žmones dėl didingos išminties - garbinti Jį Viena, nepriskiriant partnerių. Jis sukūrė juos, kad išbandytų šiame pasaulyje, ir nustatė jiems laiką, kai jie bus prikelti Paskutiniojo Teismo

dieną, kad atsiskaitytų už savo darbus; tas, kuris įtikėjo Allahą ir atsiliepė į Jo kvietimą, gaus rojaus palaimą ir gyvens jame amžinai, o tas, kuris nusigręžė nuo tiesos, bus tarp pragaro gyventojų.

Garbinimas yra mūsų pareiga, nes tai yra mūsų egzistavimo tikslas, mūsų dėkingumo įrodymas ir Allaho Viešpatystės bei dievybės pripažinimas.

Tad pamąstyk, kad Allahas, Šlovingasis ir Išaukštintasis, yra Tas, kuris tave sukūrė, apdovanojo klausą bei regą ir apsupo nesuskaičiuojamomis malonėmis. Jis yra Tas, kuris priverčia kraują tekėti tavo gyslomis, aprūpina tave vandeniu ir oru, ir kiekvieną akimirką tau Jo reikia. Jei ne Jo gailestingumas ir globa, būtum pražuvęs ir tavo jėgos būtų išnykusios. Negana to, Jis, Šlovingasis, pasirūpino tavo aprūpinimu, kai buvai embrionas motinos iščiose – bejėgis, pats nieko negalintis padaryti.

Argi šis Didysis Kūrėjas nenusipelno, kad Jį garbintumėte taip, kaip Jis nori, o ne taip, kaip norite jūs?! Pagalvokite: jei norėtumėte padovanoti savo motinai dovaną, ar rinktumėtės tai, kas tenkina jūsų norus, ar stengtumėtės sužinoti, ką ji mėgsta, kad pradžiugintumėte ją tuo, kas jai tinka? Taip pat ir Allaho garbinimas neturėtų būti grindžiamas mūsų norais ar paveldėtais papročiais, o veikiau turi būti toks, kokio Jis norėjo ir kokią mums įsakė.

Garbinimas turi būti nuoširdžiai skirtas tik Visagaliui Allahui, kuris neturi partnerių. Žmogui neleidžiama nukreipti garbinimo kam nors kitam, išskyrus savo Kūrėją. Didžiausia nuodėmė, užtraukianti amžiną pasilikimą pragare, yra širk (politeizmas) Allahui, o tai reiškia, kad žmogus garbina ką nors kitą, išskyrus Allahą, iš Jo kūrinių, pavyzdžiui, garbina stabus, saulę ar mėnulį, arba garbina žmogų, gyvūną ar teisų žmogų. Visa tai yra širk ir kufr (netikėjimo) rūšys. O kas miršta šioje būsenoje, tas liks amžinai pragare.

Allahas atsiuntė daug pranašų ir pasiuntinių, kad praneštų mums apie mūsų egzistavimo šiame pasaulyje tikslą ir gyvenimo prasmę. Visų pasiuntinių žinia buvo viena - tai islamo žinia ir kvietimas garbinti vienintelį Kūrėją, neturintį jokio partnerio. Tačiau buvo tokių, kurie iškraipė ir pakeitė tai, ką atnešė ankstesni pasiuntiniai. Todėl Allahas atsiuntė paskutinįjį iš pasiuntinių, Muchammedą, ir nuleido jam paskutinę žinią žmonijai - Kilnųjį Koraną. Yra daug racionalių ir mokslinių įrodymų, patvirtinančių, kad Koranas yra Allaho žodis ir kad tai yra vienintelė knyga, kuri nebuvo iškraipyta ar pakeista. Korane Allahas mums pranešė, kad Jis nepriims iš žmogaus jokios kitos religijos, išskyrus islamą, ir kad visų pasiuntinių žinia buvo viena: kvietimas išpažinti Kūrėjo monoteizmą ir garbinti Jį vieną, neturintį jokio partnerio. Taip pat Allahas Korane mums

pranešė, kad tikinčiųjų laukia rojus ir amžina palaima, o tų, kurie garbino ką nors kitą, o ne Allahą, arba atsisakė priimti islamą, laukia Ugnis ir skausminga bausmė.

Islamas išsiskiria iš kitų religijų tuo, kad musulmonai yra vieninteliai, galintys pateikti racionalius įrodymus ir mokslinius faktus, remdamiesi patikimais žinių šaltiniais, kad įrodytų, jog Kilnysis Koranas, kurį jie šiandien turi, yra Kūrėjo Allaho, tebūnie Jis išaukštintas, žodis, saugomas nuo pakeitimų ir iškraipymų.

Kilnysis Koranas yra knyga, kurią Allahas atskleidė savo pranašui Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam). Juo Jis daugiau nei prieš keturiolika amžių metė iššūkį žmonijai sukurti ką nors panašaus, ar net vieną tokią sūrą, tačiau jie negalėjo to padaryti. Iššūkis galioja iki šių dienų, ir niekam nepavyko sukurti nieko, kas prilygtų jo iškalbai, aiškumui, neatkartojamumui ir teisinei sistemai. Per visus amžius niekas nesugebėjo sukurti nieko panašaus ar net artimo jam. Korano neatkartojamumas pasireiškia ne tik jo kalba, pasiekusia iškalbos ir aiškumo viršūnę, bet apima ir loginius bei mokslinius įrodymus, kurie patvirtina, kad tai yra Allaho žodis. Jei Kilnysis Koranas pateikia aiškių įrodymų, kad tai yra Allaho žodis, tuomet racionalus ir logiškas poelgis yra juo tikėti ir sekti tuo, kas jame nurodyta, užuot pasikliovus

kitomis knygomis, kurių turiniui įtakos turėjo žmogaus įsikišimas.

Sveikas protas veda mus prie išvados, kad Kūrėjo, kuris sukūrė visatą ir išstbulino jos tvarką, žodis yra patikimiausias šaltinis tiesai pažinti. Kai Korane randame šį kalbos stebuklą, mokslinius faktus ir išbaigtą teisinę sistemą, o taip pat jo apsaugojimą nuo iškraipymų per amžius, nelieta nieko kito, kaip tik pripažinti, kad tai yra Allaho žodis.

Todėl tikėjimas Koranu yra ne tik tikėjimo pasirinkimas, bet ir racionalus sprendimas, atitinkantis tiesos paieškos logiką.

Visagalis Allahas kilniajame Korane paaiškino, kad Jis nesukūrė mūsų veltui, o tam, kad Jį garbintume.

Allahas Korane mums pasakė, kad šis pasaulietiškas gyvenimas yra tik laikinas etapas, kuris greitai baigsis, o tikrasis amžinasis gyvenimas bus anapusiniame gyvenime, kai tikintieji įžengs į rojų, o netikintieji – į pragarą.

Taigi Kūrėjas, kuris mus sukūrė iš nieko, be jokios abejonės, gali mus sugrąžinti į gyvenimą po mirties. Mus supančiuose Allaho ženkluose visatoje matome apčiuopiamą Jo beribės galios įrodymą atgaivinti tai, kas buvo negyva; kaip Allahas išgauna ugnį iš žalio medžio, išaugina pasėlius ir vaisius iš sausos žemės ir sukuria embrioną motinos iščiose iš sėklos lašo, taip ir Jis, Šlovė Jam, gali atgaivinti

mirusiuosius ir prikelti juos iš kapų atlygiui Paskutiniojo teismo dieną. Allahas yra Visagalis, ir būtų neteisinga bei nepateisinama, kad engėjo ir engiamojo gyvenimas baigtųsi be atsiskaitymo ar atlygio.

Žmogus gali savęs paklausti: kodėl islamas, o ne kitos religijos?

Didžiausias bruožas, skiriantis žmogų nuo kitų kūrinių, yra protas, kurio funkcija yra mąstymas ir tiesos ieškojimas.

Islamas yra religija, kuri atitinka sveiką protą ir sveiką prigimtį, nes pateikia logiškus atsakymus į didžiuosius egzistencinius klausimus: kodėl mes esame čia? Koks yra mūsų gyvenimo tikslas? Koks likimas laukia po mirties?

Islamas grindžiamas tik Kūrėjo garbinimu ir liudijimu, kad niekas nėra vertas garbinimo, išskyrus Allahą. Tai yra pirmasis liudijimas ir Islamo tikėjimo pagrindas, reiškiantis, kad niekas nėra iš tikrųjų vertas garbinimo, išskyrus vienintelį Allahą.

Šis liudijimas apima:

„Tauhid“ (monoteizmas) - tai tikėjimas, kad garbinimo vertas yra tik vienas Dievas, neturintis nei partnerio, nei vaiko, nei sau lygaus.

Politeizmo išsižadėjimas: tai visų žmonių sukurtų stabų ir dievybių neigimas.

Islamas įpareigoja tikėti visais pasiuntiniais, todėl musulmonai tiki, kaip Allahas pranešė

Korane, kad Jėzus yra Allaho tarnas bei pasiuntinys ir jis nėra Jo sūnus, nes Allahas turi absoliučią didybę ir negali turėti partnerio ar vaiko; Jis yra Pats Sau pakankamas ir nepriklausomas nuo jų ir nuo visko. Allahas Korane mums pranešė, kad Jėzus buvo pranašas, kuriam Allahas suteikė daug stebuklų, kad pakviestų savo žmones garbinti vienintelį Allahą, kuris neturi partnerio. Visagalis mums pranešė, kad Jėzus niekada nereikalavo, kad žmonės jį garbintų, o priešingai, jis pats garbino savo Kūrėją. Todėl, jei norite iš tiesų tikėti Jėzumi taip, kaip tai patinka Allahui, privalote priimti islamą.

Allahas Korane mums pranešė, kad Jėzus liepė savo žmonėms garbinti Allahą vienintelį ir įspėjo juos negarbinti nieko kito šalia Jo.

Ar logiška, kad protingas žmogus garbintų į save panašų tvarinį, kuris jaučia alkį ir troškulį, ir negali apsisaugoti nuo mirties ar žalos?! Kaip tu, žmogau, gali garbinti Jėzų, Marijos sūnų, kuris buvo žmogus, kuriam reikėjo maisto bei gėrimo ir kuris meldavosi savo Kūrėjui?! Ar protas gali suvokti, kad Dievas meldžiasi pats sau?! Argi ne Allahas yra Tas, kuriam būdinga didybė, kuris yra unikalus savo tobulumu, neturintis sau lygių ar panašių, o visa, kas yra visatoje, pavaldus Jo galiai ir valdžiai? Kaip įmanoma suvokti, kad dangaus ir žemės Kūrėjas nusižemintų, gimtų kaip kūdikis, o paskui atsiduotų savo kūriniams, kad šie jį nukryžiuotų?

Juk nukryžiuojami ir nužudomi yra mirtingi žmonės, o Kūrėjas yra Gyvasis, kuris nemiršta, Amžinai Egzistuojantis, kurio neapima nei snaudulys, nei miegas. Argi Jo didybės ir šlovės tobulumui nepriklauso tai, kad Jis yra aukščiau viso to?

Allahas Šventajame Korane mums pranešė, kad visi pasiuntiniai atėjo su viena žinia: raginti savo tautas garbinti Allahą vienintelį, nesusiejant su Juo jokių partnerių. Tačiau bėgant laikui kai kurie iškreipė šią amžinąją žinią ir užtemdė monoteizmo šviesą, kurią atnešė pranašai. Todėl Allahas pasiuntė paskutinįjį pasiuntinį, Muchammedą (ramybė ir palaima jam), ir apreiškė jam Šventąjį Koraną, kad atnaujintų monoteizmo žinią, su kuria anksčiau atėjo visi pasiuntiniai.

Galiausiai, sakome tau, o žmogau:

Islamas yra proto ir prigimties (fitros) religija, ir tai yra vienintelė religija, kurią Didysis Kūrėjas įsakė žmonijai. Todėl kiekvienas sveiko proto žmogus privalo skubėti priimti islamą, tikėdamas Allahu kaip Viešpačiu, islamu kaip religija ir Muchammedu kaip Pasiuntiniu. Šiuo atveju žmogus neturi pasirinkimo, nes Visagalis Teismo dieną jo paklaus, ką jis atsakė pasiuntiniams - jei jis buvo tikintis, jo laukia didelė gerovė, o jei jis buvo netikintis - turės akivaizdų nuostolį.

Jei ieškai tikrosios laimės šiame pasaulyje ir išsigelbėjimo anapusiniame gyvenime, žinok, kad didžiausias sprendimas, kurį gali priimti savo gyvenime, yra priimti islamą. Tau tereikia nuoširdžiai, iš tikinčios širdies ištarti šiuos žodžius: „Liudiju, kad nėra kito dievo, išskyrus Allahą, ir liudiju, kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys“, tada pradėk mokytis savo religijos ir gyventi pagal tai, ką įpareigoja šie du liudijimai: tikėti Allahą ir Jo Pasiuntinį bei laikytis islamo stulpų.

Ištarkite tai dabar ir nedvejokite, nes mirtis gali ištikti netikėtai. Todėl neatidėliokite šio lemtingai svarbaus sprendimo, atsisipirkite šėtono įtakai, nukreipiančiai jus nuo teisingo kelio. Būkite drąsus ir pradėkite savo kelią į šviesą bei teisingą vedimą.

Priimkite savo sprendimą dabar ir pradėkite naują gyvenimą, kupiną ramybės ir pasitenkinimo.

„Liudiju, kad nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą, ir liudiju, kad Muchammedas yra Jo Pasiuntinys“

Turiny

Ar kada susimęstei? Kas tave sukūrė? Ir kodėl? Ir kas bus po mirties?	2
Ar kada susimęstei? Kas tave sukūrė? Ir kodėl? Ir kas bus po mirties?	2
Galiausiai, sakome tau, o žmogau:	11